

Conferentie in Brussel over Iran en kamp Ashraf (25 januari 2011)

door E.H. (Bep) Welleweerd-van Eck

Op 25 januari werd in de congreszaal van de Europese Unie een “International Conference Camp Ashraf and Policy on Iran” gehouden. Sprekers waren Maryam Rajavi (presidente van de regering in ballingschap die door het Iraanse verzet is gevormd), Alejo Vidal-Quadras (vice-voorzitter van het Europees Parlement), Struan Stevenson (voorzitter van de EP-delegatie voor de banden met Irak), John Bolton (voormalig VS-ambassadeur bij de VN), Michael Mukasey (voormalig procureur-generaal in de VS), Bill Richardson (voormalig VS-ambassadeur bij de VN), Juan Garcéz (advocaat van de bewoners van kamp Ashraf), Ruth Wedgewood (hoogleraar in internationaal recht), Irene Khan (voormalig secretaris-generaal van Amnesty International), Dirk Claes (lid van het Belgische parlement), Jan Zahradi (Tsjechisch Europarlementslid), Dell Dailey (terrorismebestrijding) en James L. Jones (voormalig Nationale Veiligheidsadviseur van de VS).

Struan Stevenson beet het spits af: hij veroordeelde in fikse bewoordingen de executies van Ali Saremi en Jafar Kazemi en de arrestatie van mevrouw. N. Sotoudeh, de advocate van Zahra Barami.

Daarna was het woord aan Dirk Claes, de Belgische organisator van dit symposium. Hierna kwam Alejo Vidal-Quadras aan het woord, voorzitter van het Comité *In Search for Justice (ISJ)*. Hij stelde dat de “appeasement” politiek echt niet werkt, want kijk maar naar de net mislukte onderhandelingen met Iran in Istanboel. Het werkt ook een nucleaire wapenwedloop en een oorlog in de hand. Er is toch een goede oppositiegroep met een flinke leider? Steun die dan diplomatiek en politiek. Bescherm Ashraf tegen massamoord en verwijder de PMOI van de lijst van de buitenlandse terroristische organisaties in de VS. Dit moet op korte termijn.

Hierna kwam Maryam Rajavi aan het woord. Zij bedankte de organisatie voor de oproep tot steun voor democratische verandering in Iran. Er zijn in de ogen van de internationale gemeenschap twee opties om met Teheran om te gaan: diplomatie en tevreden houden (appeasement) of militaire interventie, wat echt onmogelijk is. Maar er is nog een derde optie: het steunen van de democratische oppositie, de PMOI en haar koepelorganisatie, de NCRI.

Ze benadrukte dat de afgelopen dertig jaar hebben laten zien dat het onmogelijk is om het gedrag van Iraanse regime te veranderen. Het Iraanse regime vormt een directe bedreiging van vrede en veiligheid op wereldniveau en is actief bezig met het bevorderen van terrorisme. Het Iraanse volk heeft daarentegen zijn democratische gezindheid

laten zien en verdient het dat de VS en de EU een standvastig beleid volgen om een einde te maken aan het religieuze fascisme in Iran. Dit kan niet door het voeren van een oorlog en evenmin door een politieke van onderhandelingen en concessies. Maar het is wel mogelijk via democratische verandering door het Iraanse volk en het Iraanse verzet. De grote fout die het Westen in de afgelopen dertig jaar heeft gemaakt is, dat het deze mogelijkheid genegeerd heeft. Het Westen heeft de diepe kloof tussen het Iraanse regime en het Iraanse volk over het hoofd gezien.

Mevrouw Rajavi riep alle regeringen in de hele wereld op om het verzet van het Iraanse volk te erkennen en kamp Ashraf te helpen.

Michael Mukasey: hij benadrukte dat het Terrorist label van de PMOI verwijderd MOET worden, de VS MOETEN de Iraanse oppositie helpen. Dan kan de PMOI de Amerikaanse overheid weer aan inlichten helpen over het Iraanse nucleaire programma. Dat de PMOI nog steeds op die lijst staat, is wel heel erg voordelig voor Teheran... Die hebben nu een middel in handen om de VS onder druk te zetten en om Kamp Ashraf aan te vallen. Teheran is heel erg bang voor haar politieke opposanten.

Het woord werd gegeven aan James Lloyd Jones, een generaal en voormalig Nationale Veiligheidsadviseur van de VS: hij zag Iran als een wereldgroot probleem. Op deze manier zoals het nu gaat, komt er in het Midden-Oosten een nucleaire wapenwedloop op gang. Want Israël heeft ook kernwapens. Er is verkeerd gereageerd op wat Iran de afgelopen 30 jaar heeft gedaan; om Khatami een plezier te doen, is de PMOI door de Clinton-regering op de zwarte lijst gezet. Dat noemde Jones "a big mistake". Obama heeft in zijn maiden-speech gezegd dat Irans nucleaire ambities in de gaten gehouden moeten worden. Er zijn sancties al opgelegd, maar er zullen er meer moeten komen. Daarvoor is Russische, Chinese en Europese steun nodig.

Bill Richardson, voormalig gouverneur van New Mexico: deze man begon ermee, te zeggen dat hij vast geen applaus kreeg, want hij was van plan dingen te zeggen waarmee de zaal het vast niet eens zou zijn...;-) Wat was die onenigheid dan?: hij vindt dat we moeten blijven praten met Iran, naast de sancties, en ook dat de Amerikanen, Republikeinen en Democraten, samen moeten praten over Iran en wat te doen aan dat regime. Er zijn fouten gemaakt, zet die recht, maar blijf on speaking terms.

John Bolton: waarom staat de PMOI op de zwarte lijst, terwijl die mensen nog nooit ook maar iemand hebben vermoord? En: waarom staat de Afghaanse Taliban, die duizenden hebben vermoord en verwond met bomaanslagen, niet op die lijst?? Dat is toch niet geloofwaardig?! Condoleezza Rice heeft ook al tegen Hillary Clinton gezegd dat de plaatsing van de PMOI op die lijst heroverwogen dient te worden. Daarna kwam dat gerechtshof in Columbia, dat die uitspraak ook al deed in juli 2010, met de aantekening dat zij twijfelde aan de juistheid van

dat Terrorist label. Het Iraanse regime moet worden getackled, levensgevaarlijk met die nucleaire ambities!

Irene Khan, voormalig secretaris-generaal van Amnesty International. Deze dame hield een spetterend betoog over humanitaire zaken en mensenrechten. Ashraf is een doorn in het oog van Teheran, en van Irak in relatie met Iran want : ze is de kracht van de PMOI, de organisatie waar Iran zo bang voor is. Vandaar het vermoorden van al die familieleden van de Ashrafbewoners en het aanvallen van dat kamp door de Irakese troepen. De situatie is vanuit humanitair oogpunt gezien echt onhoudbaar geworden daar. Irene is vaak in aanraking gekomen met slachtoffers van

mensenrechtenschendingen, ook in vluchtelingenkampen geweest, maar Kamp Ashraf sloeg alles.... Wat te doen om het menselijk lijden daar te stoppen? Wat is de humanitaire ramp daar?:

- Kijk naar: de aanval op het kamp in juli en augustus 2009, 11 doden, honderden gewonden en 36 gijzelaars
- Kijk naar de medische situatie: een omsingeld kamp met een ziekenhuis dat niemand fatsoenlijk kan behandelen omdat medicijnen niet worden toegelaten vanwege die belegering, en dat terwijl er kankerpatiënten verblijven, en die kunnen ook al geen geleide krijgen naar een ander ziekenhuis waar dan wel medische zorg zou zijn
- Kijk naar die 180 luidsprekers waar 7 x 24 uur lang keihard bedreigingen richting bewoners door geschreeuwd worden met muziek en propaganda
- En dan zijn er daarnaast ook nog feiten die wij hier in Brussel NIET WETEN....

Het gevaar wordt steeds groter omdat Nouri al-Maliki steeds meer toenadering zoekt bij Teheran en opdrachten daarvandaan aanneemt en uitvoert. De Ashrafbewoners vallen onder de 4^e Geneefse Conventie voor Vluchtelingen, en mogen daarom niet tegen hun wil verplaatst worden, en dus al helemaal niet gedeporteerd naar Iran. Daar zouden zij ook direct worden gemarteld en vermoord...

Irak heeft de plicht om mensenrechten te eerbiedigen, want het land heeft de VN verklaring voor de Mensenrechten ook geratificeerd. Daarop kan Irak dus worden aangesproken.

In Iran zelf worden de familieleden van de Kamp Ashrafbewoners achterelkaar opgehangen (Saremi en Kazemi) alleen omdat zij hun kinderen in Kamp Ashraf bezocht hebben. Jafar Kazemi had ook foto's gemaakt van de situatie in Ashraf. Deze "beschuldiging" kreeg de familie pas te horen nadat Kazemi al was geëxecuteerd. Er zijn dit jaar in Iran al minstens 49 mensen geëxecuteerd!

Er is in de Algemene vergadering van de VN een resolutie aangenomen tegen de mensenrechtenschendingen in Iran; wat betekent dat Iran de hele wereld nu tegen zich heeft...

Er zijn mogelijkheden tot het installeren van een VN-team bij Kamp Ashraf omdat het een humanitair probleem betreft.

Hierna kwam mw. dr. Ruth Wedgewood van de Hopkins Universiteit aan het woord.

Na haar mr. Juan Garcéz die zei dat de VS voor een keuze staan wat betreft Ashraf of ze het lijden willen laten voortgaan. Het psychische deel (luidsprekers) is het ergste. In internationale rechtsregels staat dat recht kan worden afgedwongen met macht. In Spanje is de vierde Conventie overwogen, met jurisdictie. Dat kunnen andere landen dan toch ook doen?

Irak moet verantwoordelijk worden gehouden voor wat de mensen in Ashraf overkomt, want het zijn ongewapende burgers die als gasten op hun grondgebied verblijven.

Al met al was het een zeer indrukwekkende conferentie, waarop duidelijk bleek dat er van Amerikaanse zijde steeds meer steun voor het Iraanse verzet en kamp Ashraf komt. Nu moeten alleen president Obama en Hillary Clinton nog om...

James L. Jones, voormalig Nationale Veiligheidsadviseur van de VS, op de foto met Maryam Rajavi, presidente van de door het Iraanse verzet gevormde regering in ballingschap.